

5.4.2026 – Kde hledáme Ježíše – Velikonoční neděle

Čtení: Matouš 28,1-20

Písně: 549 – Buď tobě sláva; L. Čevela – Ten kříž na vrchu Golgaty;
Už svitlo jitro nedělní; 560 – Vítězi k poctě zpívejme;
Pěv. soub. – Jen pojd' ke kříži; Milujeme, ač nevidíme

Mateusz představil okolnosti zatčení Ježíše, proces, odsouzení a vykonání trestu smrti ukřižováním i pohřeb. Předložil důkazy Ježíšovy smrti.

Jako první uviděly prázdný Ježíšův hrob dvě ženy, dvě Ježíšovy učednice, Marie Magdaléna a druhá Marie, matka Jakuba. Tři dny předtím stály poblíž kříže i u hrobu. Jejich smutek a zármutek potvrzují Ježíšovu smrt. Do hrobu bylo uloženo mrtvé tělo, vchod byl uzavřen a strážci nikoho nepouštěli dovnitř.

Třetího dne podle zvyku přicházeli příbuzní zemřelého, aby se ujistili, že jejich blízký je skutečně mrtev. Ženy přicházejí, aby se dívaly a oplakávaly. Scéna zmrtvýchvstání začíná před východem slunce.

Obraz k rozjímání: vybav si obraz prázdného Ježíšova hrobu. Představ si skálu, do níž byl vytesán prostor tak velký, že se do něj dá vstoupit jako do malé komůrky. V hloubi tohoto prostoru byla vytesána police, na kterou bylo možné položit tělo zemřelého. Uvnitř panuje polotma. Na výklenku, na kterém leželo tělo, jsou nyní pouze složená pohřební plátna. Zkuste si představit zděšení strážců hrobu, údiv žen. Podívejte se, jak s polotmou hrobu kontrastuje objevující se jasné světlo, stále intenzivnější. A konečně uvidíš Ježíše, který se zjevuje ženám. Můžeš si vybavit třeba obraz Milosrdného Ježíše – Vzkříšeného, se stopami Utrpení. Postav se vedle svědků Vzkříšeného Pána a zkus se vcítit do jejich bolesti, do jejich strachu a do jejich radosti.

„Přišla Marie Magdaléna a ta druhá Marie, aby se podívaly na hrob“

Pro někoho, kdo stál pod křížem a byl svědkem Ježíšovy smrti, muselo být zřejmé, že pozemský příběh Učitele z Nazaretu dospěl ke konci. Ba co víc – tento příběh skončil naprostou porážkou, fiaskem, katastrofou. Během pouhých několika hodin byl ten, kdo byl téměř nosen na rukou jako řečník a zázračný činitel, doslova rozdrcen. Zatčen, odsouzen v bleskovém procesu, zbit svými i cizími, ukřižován. Skončilo to. Tělo bylo uloženo do hrobu. Na hrob byl přivalen kámen. Toho, koho hledali, aby uzdravoval, osvobodil od zlých duchů, aby promluvil, lze nyní hledat jen proto, aby se dokončily pohřební obřady. Tyto dvě ženy se cítily velmi spojené se zemřelým. Marie Magdaléna zakusila Jeho osvobozující moc. Byla s Ním až ke kříži, podobně jako „druhá Marie“. Jdou bezradné, bezmocné k hrobu, v němž leží tělo Toho, který je zachránil. Už nic neočekávají a nic si neslibují. On zemřel. Lze jen prohlédnout hrob. Jen odkud je to podivné světlo?

Podívej se, zda tvé srdce není srdcem, které již hledá jen Boží hrob. Možná jsi kdysi zakusil sílu Jeho lásky, Jeho odpuštění, ale nyní je to vše již jen vzpomínkou. Někdo tě, možná dokonce s Božím jménem na rtech, zbavil všech iluzí. Modlil ses vroucně, ale v největší nouzi se ti zdálo, že jsi nebyl vyslyšen. Zůstal jen Jeho hrob. Pár zvyků. Obřady, které plníš, protože se to tak sluší, protože je divné nejit s košíkem. Jen odkud ten podivný neklid v srdci. A ten pocit, že v tom možná přece jen něco je... Odkud to podivné světlo...

Mateusz uvádí jako svědky odvalení kamene uzavírajícího vstup do hrobu dvě Marie a strážce. K uzavření i otevření hrobu je zapotřebí několika silných mužů. Hrob otevírá otřes – ne učedníci, ne zloději, ne strážci.

Odvalený kámen spolu s andělem, který na něm sedí, se stávají symbolem vítězství nad smrtí.

Nejprve anděl uvádí ženy dovnitř hrobu, aby uviděly jeho vnitřek a uvěřily, že vstal z mrtvých.

„Není tu, vstal z mrtvých“

Ženy, které hledaly hrob, nikdy neslyšely o tom, že by někdo mrtvý opustil hrob. Možná věděly o Lazarovi, ale tím, díky komu Lazar ožil, byl právě Ježíš... První reakcí srdce musel být strach a údiv. Bylo zapotřebí světla z nebe, aby rozptýlilo temnotu. Bylo zapotřebí anděla Páně, aby připravil dojatá srdce na setkání tváří v tvář s novou realitou. Vedeny světlem a vedeny slovem uviděly, setkaly se, uvěřily, přijaly poslání. Bůh ví, že srdce, které už jen bloudí mezi hroby, potřebuje světlo, které zvítězí nad temnotou. Bůh ví, že člověk někdy potřebuje čas, že potřebuje přípravu na přímé setkání. Než se lidské srdce setká s vzkříšením přímo, potřebuje setkání s „poslem“. A Bůh lidskému srdci takové znamení světla neodepře. Pošle svědka své lásky. Nějaké oči, nějaké srdce zářící světlem, zářící „něčím jiným“, co postupně vede ke setkání se samotným Zdrojem života. Vzpomínáš si na slova, která ti dala naději v nějaké beznadějně situaci? Vzpomínáš si na člověka, který k tobě natáhl ruku, když se všichni odvraceli zády? To byli Andělé Páně, poslaní k tobě, abys mohl setkat se Vzkříšením.

Ty ženy uvěřily, a proto se jim Ježíš zjevil a zopakoval jim pokyny anděla pro učedníky i příslib, že ho uvidí živého v Galileji.

Volba žen jako prvních svědkyň z mrtvýchvstání je velmi významným faktem. Tehdejší kultura považovala svědectví žen za bezcenné.

Obě Marie nejsou jen prvními svědkyněmi prázdného hrobu, jsou také poselkyněmi k apoštolům a ostatním učedníkům. Mají zvěstovat Ježíšovo z mrtvýchvstání a nasměrovat je do Galileje. Uvěřily slovům anděla a začaly plnit jeho pokyny. Tehdy se jim Ježíš poprvé zjevil na cestě do města. Zopakoval slova anděla.

Setkání s Ježíšem v nich vyvolalo radost i obavu z kulturní reakce mužů – apoštolů, kteří jejich slovům nevěří.

Ježíš neurčuje místo setkání v Jeruzalémě ani v Judeji. Nechce se ukazovat svým nepřátelům, ale pouze těm, kteří v něj uvěřili před jeho smrtí. Nejvíce učedníků žije v Galileji. Všechna čtyři evangelia uvádějí, že právě tam byl Ježíš přijímán nejlépe.

Učedníci budou mít na cestě do Galileje o čem přemýšlet. Petr o tom, že potřebuje odpuštění za své zapření. Všichni učedníci o tom, že nevěřili ženám, a přitom ony věří stejně jako oni.

Dosvědčují to všichni, kteří ho viděli mrtvého a potom znovu přivedeného k životu. Nejprve uviděli prázdný hrob a poté se s ním setkali živým.

Dvě ženy, dvě Ježíšovy učednice – Marie Magdaléna a druhá Marie, matka Jakuba – jako první uviděly prázdný Ježíšův hrob. Tato událost ukazuje, že víra v Ježíše činí ženy i muže rovnými před Bohem a jeho skutky, a tedy rovnými i mezi sebou. Zcela jinak než v tehdejší kultuře.

V Matoušově vyprávění anděl Páně odvalil kámen a posadil se na něj. V tomto obraze nacházíme odpověď na otázku, kdo otevřel hrob. Vzkříšení Ježíše, otevření hrobu i složení pláten dohromady tvoří jeden zázrak.

Anděl posílá ženy, Ježíšovy učednice, k mužům – učedníkům. Cestou jako první potkávají živého Ježíše, který jim opakuje pozdrav pro učedníky a pokyn odejít do Galileje. Tam Ježíše uvidí. Ježíš je miluje, nazývá je bratry. Teprve v Galileji zakusí odpuštění – Petr za trojí zapření, všichni za to, že neuvěřili ženám, které věřily stejně jako oni, když jim oznamovaly jeho návrat k životu.

Do Jeruzaléma se vydává také část vystrašených strážců. Místo k římským velitelům jdou k velekněžím, což svědčí o tom, že nedošlo ke krádeži Ježíšova těla učedníky. Velekněží a náboženští vůdci, kteří před několika dny odsoudili Ježíše k smrti, se neodvrátili od svého hříchu, a tak se postavili na roveň pohanům. Tak jako lhali izraelskému lidu a lhali před Pilátem, tak i nyní šíří další lež.

Náboženští vůdci se stali učiteli hříchu. Ježíš je nazval pokrytci. Zůstali pokrytci.

Ježíš připravil pro svět nové duchovní vedení – učedníky jemu podobné. Pošle je ke všem národům, aby měl Bůh v každém národě mnoho svých svědků. Když se ocitneš mezi svědky setkání se Vzkříšeným, zkus s nimi navázat duchovní dialog. Cítíš se jako někdo, koho obě Marie potkávají při návratu ze zahrady. Postav se k nohám Vzkříšeného. Zkus přijmout Jeho slova tak, jako by byla pronesena přímo k tobě. Dokážeš pojmenovat pocity, které se rodí v tvém srdci, když začínáš chápat, že Bůh opravdu žije, že Pán opravdu je a volá tě... Jak konkrétně odpovíš na Jeho pozvání k misi?

Ježíš přistoupil a řekl jim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všecko, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“

On vstal z mrtvých. Všechny jeho sliby jsou pravdivé a neotřesitelné.